

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqv̄et E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 8. Ante Communionem meditatio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

tronos tuos circumstantes facito, & fidei, spei ac charitatis actus elicitio, sacrificium auspicare.

Post illud iterum fidem vivificam, & humilia te valde, ac gratias age. 2. Spem taliq̄ue atque alijs bona humiliter flagita nihil hæsitans. 3. Charitatem accende commemorando passionis mysteria, cujus hoc Sacramentum memoriale est, teq̄ue & omnia tua Domino offer, prospice verò quid reliquum tibi die agendum, ne irreverenter tantus hospes apud te habeatur.

CAPVT VIII.

Meditatio ante sacrosanctam Communionem.

*A creatis
pete quid sit
IESVS.*

CONSTITVE te coram Deo, deinde gratiam pete loquendi Domino tuo.

Primò, considera Dominum IESVM quasi cum curia suã ad te venientem. Pete verò, quis sit ab omnibus creatis, nempe Deus potentissimus, sapientissimus, optimus, iustissimus, qui homo factus, tanta pro te fecit, sicut omnia pro te creavit, &c.

Aspira, ut sup. pag. 8. Hæcine firmã, ibid.

*Preparatio
necessaria.*

Secundò, quantã præparatione opus sit, vide & qualem Deo ob beneficia debeas, doctus tot figuris, Sanctorum exemplis & ratione, cum omnes tituli Regis, Imperatoris, &c. ei conveniant, quem tu paras suscipere. *Credo tibi, ut sup. pag. 7.*

Vide cur veniat IESVS.

Tertiò, quomodo, & quare veniat, nempe ut plenè se communicet, ut omnia miracula spiritualiter renovet: unde accipere potes personas diversas, modò ceci, modò hydropici, modò paralytici, ut Spiritus unctio te docebit, eoq̄ue affectu accedere, ut sanet te, & velut parvum mundum recreet, ac sanctum Spiritum innovet in visceribus tuis. Vide etiam quanti steterit Christo hic cibus animæ tuæ.

*Personam
induo.*

Fidei affectus exerce, ut sup.

*Quis tu sis
attende.*

Quartò, ad quem secundum animam & corpus veniat, attende, & detestare imperfectiones tuas præcipuas

puas etiam sigillatim, maximè illam contra quam inflituis examen particulare.

Quintò, considera quis sit effectus Ven. Sacramenti, *Effectus Ve. Sacr. qui.* nempe summa utilitas, summa dignitas, summa iucunditas. fit enim anima templum, mater, sepulcrum, cælum Dei & fidei, spei ac charitatis actus exerce, percurrendo præcipua beneficia & perfectiones, v.g. Credo, Domine, te esse eum qui creasti me, & omnia propter me, & jam ecce venis ad me: quomodo ergo non sperabo in te, & diligam te ex toto corde meo? &c.

EXERCITIUM.

IESV, IESV, IESV, veni desiderium collium aeternorū, & suscipe cor contritum & humiliatum, & si que unquam in me operatus es, & ego per te bona ad maiorem gloriam tuam, B. Virginis, & omnium Sanctorum ac Patronorum meorum, pro Ecclesiâ tuâ, Principibus, &c. & potētibus, & Religiosis omnibus, pro animabus defunctis, & pro parentibus, ac benefactoribus nostris, vivis & defunctis, denique iustis & iniustis, & susceptis à me mihiq; commissis, vel propter te particulariter coniunctis N. En venio pulvis & cinis, & peccator, fateor, verè maximus, ad te, ô Rex regum, & Pater misericordiarum, ac gratiâ tuâ filium tuum & heredem esse spero, & laudare te cupio pro omnibus donis tuis, & beneficijs, & vitâ ac morte tuâ. O unica spes, gaudiū, & gloria mea, utinam te fruar, tibi inhaream, & unus tecum sim, voluntate & amore, habitemq; in cavernis dulcissimis vulnerum tuorum, & sanentur hac vulnera mea! ô virtus mea, si vis, potes me mundare, & cum diligas me plus quàm ego me, quomodo de veniâ non sperabo, & victoriâ passionum mearum, ut tantem tibi gloria mea, & non confundar? Cœcede mihi spiritum tuum, bonum & suavem, humilem & benignum, ut unus tecum sim, nihilq; velim extra te, cum nihil boni sit sine te. Credo tibi, Veritas aeterna, & spero in te solo, gratulabor tibi, ô omne bonum, & suspiro cum Sanctis & Angelis, & beatâ Virgine ad immensum, infinitum, gratuitum & spontaneum amorem tuum; in te
omnem

Fiducia in Deo.

omnem affectum quem possum, & voluntatem omnem transi-
do, & confido tibi, ac diligo te ex toto corde meo, animâ meâ,
mente meâ, & ex totis viribus meis, omnesq; in te, & nihil nisi in
te, & propter te, ô Deus meus, Deus cordis mei, & omnia. Amen.

Exercitium aliud ante & post Com-
munionem.

Humilia-
tio sui.

Adorande, potētissime, immense, incomprehensibilis Deus,
nunquid tu habitas lucem inaccessibilem, quomodo igitur
esse potest conuentio lucis tuæ ad tenebras meas? tu es qui es, & in
tuo conspectu omnia sunt quasi non sint, ac tamquam gutta re-
ris antelucani: quomodo ergo accedet ad te, qui existimat se al-
quid esse, cum nihil sit? coram te columna cali contremiscunt, &
velant facies suas; tibi decies centena millia assistunt, & ego ve-
nis & non homo, cuius conversatio est in terra, audebo ad te ac-
cedere? Tu Deus fortis, zelotes, Rex regum, quem nemo hominum
videre potest, & vivere; quid ergo faciam peccatis innumera-
reus maiestatis tuæ: & hodie in pluribus futurus nisi gratia tua
retineret me precipitem, & currentem animam meam post gre-
ges sodalium suorum, quærentem cisternas quæ continere non vo-
lent aquas, & dereliquentem te fontem aquæ viuæ?

Jerem. 3:

Contritio.

Ecce hac est illa infidelis, quæ post sanctas in baptismo nuptias,
fornicata est cum amatoribus multis, id est, creaturis, & terri-
pudiavit, atque earum amore filios tuos, sanctas inspirationes, & ter-
dio habuit, & occidit in conspectu tuo, immò sanguinem rati con-
tēptui habuit. Denique ortus mihi est, culpa: vita, peccati & mi-
seria; mori, pœna. Domine Deus meus, quomodo audebo celum as-
picerè, quomodo poterò? qui cæcus ubique existens, & propter me
operantem non agnovi? & toties ab inferno eripientem me, ad quem
ut debui non dilexi, & cui adhasi? creatura fallaci, hosti, captiui
& cur: ut vitam, solatium & salutem animæ perderem (quæ
te solo erat) ut libertatem et te pro vilissima re venderem, et ad
Pater æternæ, longè recederem, qui tamen ubique es, & dominaris.
Nōne metuere debeo, ne cum Oza & Bethsamitis per eam ad
conspectum arcæ sanctissimi corporis tui? ne veste nuptialis carnis

eiciat à cœlesti cœna, ut pascā porcos, nec satiari possim, ô pastor anima mea? Cooperuit confusio faciem meam. Pl. 43.

Quid faciam, ô custos hominum, cæcus in viâ, vulneratus in siluâ, paralyticus in grabato? fugiâ me cum Cain à facie tuâ? & quò irem Deus meus? ergo veniens veniam ad Patrem meum, ad fontem aqua viva sitientem salutem meam, ad pastorem quærentem perditam ovem, cæcus ad lucem, oneratus & laborans ad eum, qui reficiat me, et prodigus ruam in paternos amplexus, Pater mi, medice anima mea, magister, sacerdos, cibus meus. En velut mare magna contritio mea: non est qui consoletur me ex omnibus caris meis præter te: quid ergo nunc mihi est in cœlo, & à te quid volui super terram? Vanitas vanitatum, & omnia vanitas, & tu unicum desiderium meum.

Thren. 2.
Pl. 72.
Ecclef. 1.
Quinta
Christi
bonitas.

O anima mea vide IESVM stantē à dextris virtutis Dei, & ut veniat relinquens 99. oves in montibus ut te quærat, & ecce, ecce verè merces ejus magna cum illo. Venisne, bone IESV? veni, Domine, noli tardare: Venis enim ut excipias prodigum, lassum recrees, te contristantem exhilares, fugientē trahas, quondam te flagellantem osculeris, spinis pungentem coronas, crucifigentem amplectaris, occidentem vivifices, odientem infinito amore prosequaris. Eja respice, Deus meus, de excelso solio gloria tua, & ne despicias me opus manuum tuarum, factum et refectū à te, emptum precio magno, ut glorificem et portem te in corpore meo, immò sanguine tuo precioso lotum, & tibi, dulcissime IESV, pro tot lacrymis, opprobrijs et sputis, et mortis sententiâ adjudicatū. O quid pro his retribuam tibi, nisi me totum? omnia nunc ut stercora arbitror, ut te lucrifaciam; tecum in novissimo sedere volo, ut placeam tibi, obediens esse usque ad mortem Superioribus, omnia accipere de manu tuâ. fac de me secundum beneplacitum tuum, & fac ut nihil me delectet præter te, non laus peccatoris, non creatura quod satiare me non potest solatium, etenim tu sola satietas, tu omne bonum meum. Da mihi, precor, ut impendam me in gloriam tuam, & superimpendā, ut proximum omni charitate reducam ad te, ut totus tuus sim, & tu meus, in te vivā lignum vite, & per te dulcissimum Manna, & tecum Agne benignissime, et propter te: ecce venio, et venire ad me dignaris,

Proposita
pia &
gratiarum
actio.
Zeli actus.

gnaris, ut glorificem te, ut amem te, ut saner à te, ut pro peccatis
 tuis satisfaciam, pro futuris gratiam impetrem, & gratiam me-
 rear in conspectu tuo, pro Ecclesia & Ordinibus, parentibus,
 benefactoribus, commendatis, & inimicis. Accedo, ut amplectar
 te, firmissimè credens, quia tu verè es hic præsens, & facis mira-
 bilia solus. Auge obsecro in me fidem, spem excita, accende chari-
 tatem. Veni, veni, veni IESV, delicia tuae sint esse mecum, & me
 tecum. Veni, dulcissime, potentissime, sapientissime, misericordi-
 sime, amabilissime Deus meus, cum B. Matre tua, cum sanctis Pa-
 triarchis, Apostolis N. Martyribus, N. Confessoribus, N. Virgini-
 bus N. omnibus, potissimum Patronis, & quorum hodie memo-
 riam facimus: praparent illi cor meum in habitaculum tuum,
 arcam, tabernaculum, thronum, templum, cubiculum & lectu-
 lum tuum, ut quiescas & maneat in me, ut videam te brevi, &
 veniam ad te, amem te, ardeam, liquefam, consumar, & con-
 summer in te. Amen.

Actus fidei.

Exercitium aliud post Communionem.

Vnde hoc mihi, ut venias ad me. Rex regum, & Domine do-
 minantium, coram quo Angeli non sunt puri? Venis ad me
 à templo gloriae tuae, & unde & quo? ecce speluncam latronum,
 serpentum habitaculum, vas contumeliae, toties foedatum, post-
 quam toties sanguine tuo lotum per infinitam misericordiam
 tuam fuit: & tu, ò Deus, ò bonitas infinita, toties à me repulsam
 passus fuisti, & contemptus. Ergone credibile est, quodd Deus ha-
 bitet super terram, & velit facere nobiscum, & epulari, & ju-
 cundari cum serculo suo? Ita, Domine, & venire ad cloacam se-
 dam, leprosam, fornicariam sponsam: quae quod fecisti, defecit, pro
 dilectione odium, pro beneficiis reddidit maleficia, nec dedigna-
 ris pra amore sedere cum ea in sanie & sterquilinio? nescit, tamen
 homo, eheu! an amore, an odio dignus sit post tot peccata commis-
 sa, bona omissa, tot imperfectè facta.

Admiratio
bonitatis
Dei.Hominis
vilitas.Peccata
mala.

Ecce, nihil invenio in me, nisi peccati fomitem & sentinam
 ex me, & bonum facere non invenio, abusus sum anima mea po-
 tentis, & facta est memoria vaga ac instabilis, imbecilla ratio
 & caeca, voluntas sacrilega & furiosa: te enim creatorem calcarit

& crucifixus, ut placeret hosti homicidæ; te conservatorem, ut insidiatori; Redemptorem, ut peccatori; se vocantem ad salutem Regem suum, ut tyranno; & nescio, bone IESV, quare offenderim te, nisi quia bonus es, & præstabilis super malitia hominum. Miserere mihi, & exaudi me, & mansionem tuam apud me fac, & serviam tibi omnibus diebus vita mea.

Et verò tu Domine mi, quid invenisti in me quod trahat te à summo celorum, & descendere faciat in abyssum miseriarum, nisi abyssu charitatis & misericordia tua? nihil hic nisi quod in Magdalena, quod in paralytico, leproso, sed tu solus potens es mundu facere de immundo conceptu semine, sine fluant aromata gratia, & flumina sanguinis tui ex paradiso corporis tui, de quinque limpidissimis fontibus vulneribus tuis, & mundabor, & lavabis me, & super nivem dealabor. Riga me, o IESV, lacrymis, quas sudisti pro me, myrrha doloris tui unge me, astringe vinculis, sputis abluere, flagellis tuis emolli, sanguine munda, irrisionibus fortifica, cruce erige, morte vivifica. eia suscipe me in holocaustum, & tyrannis peccatorum meorum fugatis, regna super me, ut in quiete serviam tibi, amem & fruam te, beatitudo mea, & nihil velim extra te. velle post hac non habeo, nisi tuu. fac quod placet infinita potentia, sapientia, ac bonitati tua: ego omnia accipiam à paternâ providentiâ tuâ, quæ novit quid expediat prodigo filio suo. Dispone, Domine, in tempore & aternitate de me. nescio quid pro gloria tuâ, quam unam spectare volo, conveniat & salute meâ: idè iterum resigno omnia in manus tuas, Domine, nolens in ullam rem affectu propendere, vel postulare, ut nudus nudum sequar, velut jam-jam essem moriturus. Accipe me, Domine, & respice in me dolentem quod unquam receperim à te; amplectere redeuntem, o charitas immensa, Deus meus, & serva in te solo sperantem, & ne projicias me à facie tuâ, et Spiritum sanctum tuum ne unquam auferas à me.

O amor dulcis, o dulcedo amoris IESV, totus desiderabilis. Amoris in-
Accende in me ignem amoris tui, & vulnera me, ut totus trans-
former in te. Amo te omne bonum, pulcrum, & honestum, om-
nis amantitas, omnis suavitas, fons splendoris, fons melodiae,
fons odoris, fons dulcoris, fons amoris: astringe me, ut non fugians

Qualis sit
anima de-
fectuosa.
Iob 14.

Passionis
Domini
memora-
tio.

Resigna-
tio.

Psal. 50.

Amoris in-
centiga.

gians

giã illectus stercoreibus, & à te separer vanissimã vanitate, et spernam incenarrabile bonum; ne plus me trahat creatura quàm Creator, vanitas quàm aternitas, detestabilissima miseria quàm summa felicitas, plus me inclinent sordes, quàm eleuet pulcritudo; seruitus quàm magnitudo, amaritudo quàm dulcedo. Dilctus meus mihi, & ego illi, qui pascitur inter lilia, donec affluat dies aternitatis, & inclinentur umbra vanitatis. Ego dilectio tua, & ad me jam conversio ejus. Quis mihi det te fratrem meum ut inueniam te foris, & deosculer te, & jam me nemo despiciat, & nunquam separer à te?

Cant. 2.

Cant. 8.

Contēptus mundi.

Tu scis, sponse anima mea, desiderium & gemitum meum tolle quod displicet tibi in me. Da mihi cor humile, ut diaboli superbiã non ruam, nulli displicere timeam, vel placere optem tibi, sed ut lutum aestimari velim pro te, qui venisti ministrare, Samaritanus, & dæmonium habens aestimatus es; da obedientiam omnibus ut tibi; da sorte, ad toleranda quæ provida manus tua imponit, da dulce, ad compassionem & proximum ut me diligendum; da liberum, ut ex omnibus evolet ad te; da carnum, ut perfecte amem te. Tu potes, Domine IESV, & nutu potes, & rati

Obsecratio.

pro me fecisti & passus es, utinam ergo velis jam memineris afflictionis meae in excelsis gloriae tuae. Utinam sanctissima Mater tua, Patriarcha N. Apostoli N. Martyres N. Confessores N. Virgines N. intercedant pro me, & gratias agant pro omnibus beneficijs tuis, ut citò ad te veniam & salver, & inebrier tui amore, & gloria tua. Amen.

Praxis.

Quid in Communione.

MEDITATIO ad Communionem disponit & preparat quæ supra habes. In ea verò considera in ictu oculi Majestatem Dei, ac vilitatis tuæ abyssum, & amplectere Dominum cum Angelorum, Archangelorum & Sanctorum affectu, eundemque singulos choros, teque totum resigna, & offer ei omnia, ac regulare illi de omnibus bonis ejus.

Quid post facienda.

Post eam Primò, fides viva excitanda est; Secundò, meditatio, humiliatio, gratiarum actio & amplexus, oblatio communiõne, petitio ac commendatio. Ad humiliationis affectum peccata, & indignitas tua te exciter. Ad admirationem perfectiones Dei; Ad gratiarum actionem, omnia beneficia ad te pertinet.

plexus amoris Dei, immensitas & bonitas infinita. Deinde offer te, & omnia in unione meritorum Christi IESV. Postremo, pro te & commendatis postula quod vis in fide nihil hæsitans; qui enim hæsitat, ait S. Iacobus, similis est fluctui maris, qui a vento movetur & circumfertur. Non ergo exiltimet homo ille, quod accipiat aliquid à Deo.

Refig. Fidia in oratione necessaria. Iacob. 1.

Praxés aliæ.

PRIMA: Cùm communio sit memoriale Dominicæ Passionis, de illa meditationem instituere optima est præparatio: quæ admodum etiam de nativitate Christi, aut annunciatione B. Virginis, seu incarnatione Verbi Dei, eò quòd per communionem mysterium illud quasi innovetur. O quanta dignitas peccatoris! quanta dignatio Creatoris! Idem etiam dici potest de Zachæo, &c.

Passionis meditatio est præparatio.

Secunda. Videmus tot peregrinationes institui ad reliquias Sanctorum, & rectè: sed quid illæ si ad hoc SS. Sacramentum comparentur? ergo peregrinemur nos ad illud, ad veram, ut sic loquar, humilitatem, & charitatem ac devotionem; ad admirationem, quòd veniat Rex ad Pauperem, idemque Deus ad reum mortis & proditionis, ut reconciliet eum sibi. Gaudeamus ob tanta dona, tantam apparitionem non Angeli, sed Dei, non dubiam, sed certissimam.

Nota & videtur de quo quòd veniat, & peregrinare spiritualiter.

Tertia. Cogita epulum esse, ac vestitu, appetitu, spirituali lotionem, reverentiâ te para; commenda hospitem & fercula; aufer & conserva ex ijs quod tuis communices. Appetitum iurabit si ab alijs abstineas cibis, idèò devoti abstinentiâ aliquâ se parant. S. Margareta Hungarica, teste Surio, jejunabat pridiè in pane & aquâ; B. Stanislaus Kostka cæna abstinerebat; S. Hedviggis Ducissa Poloniæ præ amore ac reverentiâ uberrimè flere solebat, & crebrò flexis genibus Eucharistiam venerari antequam sumeret; B. Xaverius eam flexis genibus distribuerebat, & in Sacro quotidiano quasi novus sacerdos, devotissimè S. Hostiam offerebat, & lacrymabatur; B. Aloysius tribus diebus gratias agebat pro præteritâ communione, tribus gratiam petebat pro futura.

Ven Eucharistia est epulum.

Sanctorum exempla & devotio.

Praxis alia pro Sacra communione Religiosis, & devotis minùs occupatis accommodata.

Tria sunt inquit Hugo, sacrificiorum genera, unum Domini corporis, alterum contriti cordis. tertium mortificatæ carnis. oportet igitur præcedere sacrificium humilitatis in mente, afflictionis in carne, ut habeatur devotio in Domini

Hugo de claustris anima. l. 2. c. 23. Qualis sit

H h h

ee. 2

*preparatio
necessaria
Vestis ani-
ma.*

*Mortificatio
premitenda
& humilia-
tio.*

*Invitatio
IESV.
Luca 19.*

*In itin quid
cogitandum.*

*In sacro quid
facto opus.
Indulgentia
promerenda.*

*Patronorum
invocatio.*

*Marci 3.
Fidei actus.*

Oblatio sui.

corporis consecratione. Ideò pridie animam purgare contritione, vel confessione, & abstinentiam saltem aliquam facere convenit. Secundò, actum aliquem charitatis erga proximum (quod saltem orando pro eo fieri potest) ut induatur anima veste nuptiali. Tertiò, affectum erga creatum aliquod exere, proponendo, aut, si licet faciendo aliquem mortificationis actum, ut induere possit IESVM Christum; quod respondeat valedictioni, quã IESVS Matri valedixit ante passionem, etiam enim ipsa illi unicum propè solatium. Quartò, aliquem saltem actum humilitatis exercere, qui respondeat lotioni pedum, quod D. Bernardus suis commendavit.

Primò, manè, invita Dominum, dum expergisceris: convete te, vel, si potes, ut in Religione: Adi Ven. Sacramentum, & que invita, & audi: *Aperi mibi, soror mea sponsa: vel, Zachas pphans descende, quia hodie in domo tuã oportet me manere.* Responde, *Desidero te millies cum affectu omnium Sanctorum, & tu quando venies? idque toties, quoties videbitur.*

Postea, si Horas legis, eò applica, ad singula *Gloria*, & c. fidem spem, & charitatem exercendo; quia in hoc Sacramento potentia & sapientia, & bonitas relucent. Tum cum B. Simone Valentino à cubiculo vade ad Sacrum, quasi comitando Christum ad montem Calvaria, & compassionem excitando, atque intentionem renovando.

Quartò in Sacro; Primò, in confessione detestare omnes imperfectiones tuas usque ad Evangelium, & gratiam per emendandi, & lege *Miserere*, vel alias preces pro Indulgentiã maximè plenariã; Secundò, passionem revolve usque ad Sacramentum, Tertiò, q̄necificia alia tum generalia, tum particularia usque ad communionem. Tum communica spiritualiter, invitando Dominum, ut dignè valeas postea sacramentaliter. Attendendo verò defectus & peccata, humilia te, post invoca sanctos Patronos, & maximè B. Virginem, ut sicut ipsa in incarnatione, communionem, & morte adspiravit ad Dominum, & se paravit; ita te juvare, & ad tanti hospitis adventum te comparare dignetur, ut pientissima mater, usque ad postcommunionem. Tum fidem excita ad imitationem hemorrhoiis & S. Thomæ. Secundò, amorem cum Magdalenã, & B. Virgine opta, ut omnes Deum infinite ament, Sancti, purgandi, & c. Tum ad benedictionem ultimam cogita quasi caelum asperiti, & Sanctissimam Trinitatem invoca, ut ad te veniat, & mansionem apud te faciat: Patrem ut tibi iterum det Filium, & Filius, & Spiritus Sanctus seipsum, eisque tres potentias offer, contritionem rursus excita, & c.

hova vota, si religiosus es, vel proposita tua præcipua. Tum spiritualiter Dominum cœlitibus comitatum venientem vide, modo ut medicum, modo ut Patrem, &c. semper ut omnem bonum amantissimè expecta, & complectere: & mox, ut se tradidit, te totum ei vicissim trade, & milenos mundos si haberes, cum omni affectu possibili. Secundò, humiliando, & cognoscendo indignitatem tuam, opta cum omnibus Sanctis, & omnibus creaturis eum ardentissimè diligere, & uni potentias potentij eius, ei actus & mēbra omnia offerendo. Tertio; gratulare ei omnia bona sua, & gratias age pro beneficiis. Deinde post Sacrum pete cum magna fiducia quod optas, impetrare & haurire de fonte omnis boni, cum virtus hic de illo exire solita sit. ut imperfectiones tuas sanet omnes: denique cœlestem curiam saluta, & ut tuos suppleat defectus roga; postea ad singulas horas invita, ut maneat tecum Dominus, ac rursus illi te offer. Dicere posses; Illud mane nobiscum Domine, quoniam advesperascit.

In prandio statue cultrum in gutture tuo, ne pecces in hospitem; sed ei de singulis præbe ferculum, mortificando te & applicando passioni: quod tamen faciliter & absque sollicitudine fieri debet; ita ut non impediatur lectio, si Religiosus es. De Ven. quoque Sacramento ejusque laude si potes, aliquid proximo disseras; quantum potes, tantum aude quia major omni laude, nec laudare sufficis. Posthæc totâ hebdomadâ Dominum quotidie potes invitare, juxta exercitium infra positum. Si vero sis Sacerdos, à meridie velut officium incipe, ac totum ordina ad hoc sacrificium: & cum colligis te ad horas, poteris forsitan exercere te, & præparare primâ, secundâ, tertiâ per contritionem & confusionem, seu humiliationem, faciendo, si fieri potest, aliquod opus humile. Quartâ, quintâ, sextâ, per fidem, spem, & opus charitatis aliquod erga proximum, aut si potes corporis mortificationem. Septimâ, octavâ, nonâ, excitare te ad amorem, & Primò, in Litanis, (si, ut solent vesperi, à te etiam recitentur) invitando omnes Sanctos, sive per te, sive per Angelum. Secundò, ad cœnam; cœnæ Eucharisticæ memoriam renovando, ut ad manuum lotionem. lotionis pedum, quam Christus exerevit, atque hic etiam mortificare te in aliquo aut cibo aut condimento. Tertio, suspira ad cœlestem cœnam, & post hæc linguam diligenter custodi; & saluta vener. Sacramentum, convertendo te saltem versus templum, & invita in fine examinis IESVM cum Sanctorum omnium desiderio; atque iterum incumbendo, à ven. Sacramento pete benedictionem, uti & manè, *Dignatus es, ut sup, p. 10.*

Quid facies dum in Communione, & post

Resigna te, Humilia te,

Gratulare Domino.

In prandio quomodo tibis IESVM.

Sermo de hospite facinus.

Invitandus IESVS quotidie.

Preparatio nova cum horarum distributione.

IACVLATORIÆ.

Pl. 138.

Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua, & anima mea cognosceat nimis.

Pl. 89.

Repleti sumus manè misericordiã tuã, & exultauimus, & delectati sumus.

Matth. 26.

Accipite & comedite, Hoc est corpus meum.

Pl. 98.

Exaltate Dominum nostrum, & adorate scabellum pedum eius, quoniam sanctum est.

CAPVT IX.

Aliud exercitium pro Communione, quo anima à Christo, & vicissim Christus ab anima inuitatur.

NOTA, post singulas periodos, ad spatium ali-
quod, quasi respirando, coram Deo expendenda esse, quæ lecta sunt, fit enim commemoratio variorum beneficiorum, titulorum, & miraculorum in Ven. Eucharistiã contentorum, unã cum contritione, & gratia, um actione, resignatione, fidei, spei & charitatis actu.

Secundò, ubi affectus dicitur, ibi aliquantisper hære.

Tertiò, adverte hoc exercitium posse in fine Sacri pridiæ communionis fieri, vel certè eundo eò consilio ad Ven. Eucharistiã, aut domi vesperi vel manè, ut infra dicitur; & maximè in Sacro.

DOMINICA.

*IESVS inuita anima.**Matth. 11.**Ioan. 6.**Anima IESVS.**Matth.**Creatorem.**Psal. 8.**Isaia 40.**Humiliatio**is.*

IESVS Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. Omne, quod dedit mihi Pater, venit ad me: & eum qui venit ad me, non eiciam foras. *Adspira, ut sup. p. 8. Hecine firmã, ibid.*

ANIMA. Quid est homo, quòd memor es ejus; aut filius hominis, quia visitas eum? Omnia enim quasi stillæ situlæ, & tanquam momentum stateræ, & omnia quasi non sint, sic sunt coram te, & tanquam nihilum & inane, reputata sunt tibi. O amator hominum, & potentissime, Deus meus, qui me creasti, & omnia pro me;